

Sommarpsalm

T: Carl David af Wirsén 1889

M: Waldemar Åhlén 1933

59

S.
1. En vän - lik gröns - kas ri - ka dräkt har smük - kat dal o(k) än - gar. Nü sme - ker win - dens
2. Sin lü - ka o(k) sin sum - mar - ru dom ü - ra foog - ler pri sa, ür schu - gens snoor, ür
3. Men Dä, o Güd, som jör wor juud soo schön i sum - marns stün - der, jiv - ott ja ak - tar

A.
1. En vän - lik gröns - kas ri - ka dräkt har smük - kat dal o(k) än - gar. Nü sme - ker win - dens
2. Sin lü - ka o(k) sin sum - mar - ru dom ü - ra foog - ler pri sa, ür schu - gens snoor, ür
3. Men Dä, o Güd, som jör wor juud soo schön i sum - marns stün - der, jiv - ott ja ak - tar

T.
1. En vän - lik gröns - kas ri - ka dräkt har smük - kat dal o(k) än - gar. Nü sme - ker win - dens
2. Sin lü - ka o(k) sin sum - mar - ru dom ü - ra foog - ler pri sa, ür schu - gens snoor, ür
3. Men Dä, o Güd, som jör wor juud soo schön i sum - marns stün - der, jiv - ott ja ak - tar

B.
1. En vän - lik gröns - kas ri - ka dräkt har smük - kat dal o(k) än - gar. Nü sme - ker win - dens
2. Sin lü - ka o(k) sin sum - mar - ru dom ü - ra foog - ler pri sa, ür schu - gens snoor, ür
3. Men Dä, o Güd, som jör wor juud soo schön i sum - marns stün - der, jiv - ott ja ak - tar

60

S.
1. jüm - ma fläkt dom fo - ra ör - te - sän - gar, o(k) su - lens jüs, o(k) lün - dens
2. stil - la bu fram - klin - gar de - ras wi - sar, En hümn jor upp med fröid o(k)
3. främst ditt urd o(k) di - na noo - des ün - der. Allt chött är hö, o(k) blom - stren

A.
1. jüm - ma fläkt dom fo - ra ör - te - sän - gar, o(k) su - lens jüs, o(k) lün - dens
2. stil - la bu fram - klin - gar de - ras wi - sar, En hümn jor upp med fröid o(k)
3. främst ditt urd o(k) di - na noo - des ün - der. Allt chött är hö, o(k) blom - stren

T.
1. jüm - ma fläkt dom fo - ra ör - te - sän - gar, o(k) su - lens jüs, o(k) lün - dens
2. stil - la bu fram - klin - gar de - ras wi - sar, En hümn jor upp med fröid o(k)
3. främst ditt urd o(k) di - na noo - des ün - der. Allt chött är hö, o(k) blom - stren

B.
1. jüm - ma fläkt dom fo - ra ör - te - sän - gar, o(k) su - lens jüs, o(k) lün - dens
2. stil - la bu fram - klin - gar de - ras wi - sar, En hümn jor upp med fröid o(k)
3. främst ditt urd o(k) di - na noo - des ün - der. Allt chött är hö, o(k) blom - stren

Sommarpsalm

T: Carl David af Wirsén 1889

M: Waldemar Åhlén 1933

78

S.

1. sūs o(k) woo-; gens sur-bland wie - den för - kjün - - na sum - mar - ti - den.
 2. hupp froon de - ras gla - da kvä - den froon blom - mor - na ok trä - den.
 3. dō o(k) ti - den allt för - drie - wer blott Her - rens urd för - blie - ver.

A.

1. sūs o(k) woo-; gens sur-bland wie - den för - kjün - - na sum - mar - ti - den.
 2. hupp froon de - ras gla - da kvä - den froon blom - mor - na ok trä - den.
 3. dō o(k) ti - den allt för - drie - wer blott Her - rens urd för - blie - ver.

T.

1. sūs o(k) woo-; gens sur-bland wie - den för - kjün - - na sum - mar - ti - den.
 2. hupp froon de - ras gla - da kvä - den froon blom - mor - na ok trä - den.
 3. dō o(k) ti - den allt för - drie - wer blott Her - rens urd för - blie - ver.

B.

1. sūs o(k) woo-; gens sur-bland wie - den för - kjün - - na sum - mar - ti - den.
 2. hupp froon de - ras gla - da kvä - den froon blom - mor - na ok trä - den.
 3. dō o(k) ti - den allt för - drie - wer blott Her - rens urd för - blie - ver.

Sommarpsalm

Svenska Psalmboken 201
 - Text Carl David af Wirsén
 - Musik Waldemar Åhlén

- En vänlig grönskas rika dräkt har smyckat dal och ängar.
 Nu smeker vindens ljumma fläkt de fagra örtes-ängar;
 Och solens ljus och lundens sus och vågens sorl bland viden
 förkunna sommartiden.
- Sin lycka och sin sommar-ro de yra fåglar prisa;
 Ur skogens snår, ur stilla bo framklingar deras visa.
 En hymn går opp med fröjd och hopp från deras glada kväden
 från blommorna och träden
- Men Du, o Gud, som gör vår jord så skön i sommarns stunder,
 Giv, att jag aktar främst ditt ord och dina nådesunder,
 Allt kött är hö, och blomstren dö och tiden allt fördriver
 blott Herrens ord förbliver.

Das reiche Kleid des frischen Grün hat Tal und Hang geschmücket.
 Die Blumen auf der Wiese blühn, der Wind den Hain entzückt.
 Der Sonne Strahl im Waldestal, die Wellen unter Weiden
 verkünden Sommerzeiten.

Ihr Glück und ihre Sommerruh die frohen Vöglein preisen.
 Vom Waldesrand, vom stillen Nest erklingen ihre Weisen.
 Ein Freuden- und ein Hoffnungslied entsteiget ihren Kehlen
 und erquicket unsre Seelen.

Doch du, o Gott, machst unsern Ort so schön in Sommerstunden.
 Gib dass ich achte auf dein Wort und deine Gnadenkunden.
 Das Fleisch verdirbt, die Blume stirbt, das Zeitliche vergehet,
 des Herren Wort besteht.

Ausspracheregeln:

betontes a dunkel, ein schwedisches u ist
 nie ein deutsches u, sondern ü; ein schwedisches o ist ein
 dunkles ou; Doppelkonsonanten immer beide deutlich zu
 hören („sum-marns“):

Übertragung: Angelika Kjellberg

(Quelle: http://www.musicanet.org/old_language/de/texte/01/007de.htm)